

1922-24
11 μβρο

26. Τὸ τελευταῖο μάθημα τῶν Ἑλληνικῶν

5. Ὁ δάσκαλος ἀνέβη εἰς τὴν ἵδρα καὶ μετὰ φωνὴν εἶπε:

« Παιδιά μου, αὕτη ἐστὶν ἡ τελευταία φορὰ, ἡ ὅσην
ἔας πάλιν μάθημα. ἔπρεε διαταγὴ ἀπὸ τῶν πνεύ-
ματι τῆς Τουρμίας, καὶ μὴ διδόνεσθαι ἰσχύον ἐπὶ
ἐκείνῳ τῆς ἡμέρας ἡ ἐκείνην ἡμέραν, ἀλλὰ
μόνον τῇ Τουρμικῇ. Ὁ γὰρ δάσκαλος καὶ ἔπρεε ἐν
λίγαις ἡμέραις. Σήμερον ἐστὶν τὸ τελευταῖον μάθη-
μα τῶν Ἑλληνικῶν. ἔας παρακαλῶ καὶ ἐφορᾶτε
ισχύον. »

10. ἔπρεε ἡ εἰσαγωγὴ τῆς γραφῆς. ἔπρεε καὶ ἀντιγρα-
φῆ καὶ παρὰ γραμμῶν καὶ γραφῆς τὸν πίνακα:
« Ἐχθὰς ἡμέρας, Ἐχθὰς ἡμέρας. » οἱ ἀρχι-
μετρήσαντες τὴν ἀντιγραφὴν μετὰ ἑξήκοντα. Ἐπὶ τὴν ἀντιγραφὴν
δὲν ἀμυνέται οὔτε ἀναπνοὴ, ἀλλὰ μόνον τὸ γρατῶν-
νισμα τῆς πέντας ἐπὶ τῷ χαρτί. ὅταν χεῖρον ἐ-
μῶμε μέγα ἀπὸ τοῦ ανοιγτοῦ παραθύρου. Ἀλλὰ
καὶ δὲν τὸ ἐφορᾶτε, καὶ δὲν ἐσταμάτησε
τὴν γραφὴν.

(Τὸ ἀντικείμενον ἀποδοῦναι δὲ τὴν ἐκείνην ἡμέραν)

(ἀποδοῦναι)

12-2-27

AKAΔHΜΙΑ